

KS. MICHAŁ WIŚNIEWSKI (1849-1898)

Urodził się 6 września 1849 roku w Błociszewie w powiecie śremskim, w rodzinie urzędnika gospodarczego Walentego i Katarzyny (nie ustalono nazwiska rodzowego matki). Uczęszczał najpierw do gimnazjum w Trzemesznie, a po jego zamknięciu przez władze pruskie, przeniósł się do Gniezna, gdzie zdał maturę w 1869 roku. Nauki teologiczne studiował w seminariach w Poznaniu i Gnieźnie, przyjmując święcenia kapłańskie 13 lipca 1873 roku, tj. już na początku kulturkampfu, co oznaczało, iż władze pruskie uznawały jego zatrudnienie jako nielegalne.

Otrzymał najpierw przydział jako kapelan przy kaplicy publicznej w Dębnie, w parafii Dźwierszno (dekanat łobżenicki). Pełnił tam też czynności wikariusza. Od 1876 roku pracował w Łobżenicy, był prywatnym kapelanem przy kaplicy Chłapowskich w Kopaszewie, zmieniał poza tym miejscowości dla uniknięcia aresztowania. Mimo tego nie ominęły go represje. Był kilkakrotnie więziony przez władze pruskie. W 1874 roku sprowadzony przez żandarma do sądu w Łobżenicy, skazany tam został na 25 talarów grzywny lub 14 dni więzienia za „nieprawne” czynności kapłańskie. Zdecydował odbyć karę więzienia. Ponownie był karany 15 czerwca tegoż roku za odprawienie pogrzebu dziecka, za co skazano go na tydzień odosobnienia (karę też odsiedział). W 1876 roku tenże sąd wymierzył mu karę 200 mk, z zamianą na 6 tygodni więzienia za przekroczenie tzw. praw majowych kulturkampfu. Otrzymał przy tym zakaz pobytu w rejencji bydgoskiej, co zmusiło go do opuszczenia archidiecezji.

W latach 1876-1881 przebywał w archidiecezji lwowskiej, po czym zamieszkiwał w Wałczu. Gdy już słabły represje kulturkampfu, otrzymał w 1882 roku skierowanie na wikariat w Wielkich Strzelcach. Po śmierci tamtejszego proboszcza, od 1883 roku obsługiwał całą parafię jako misjonarz. W roku 1886 mianowany został proboszczem w Wielkich Strzelcach, pracując na tym stanowisku do śmierci.

Udzielał się w tym czasie w polskim ruchu wyborczym. 2 września 1888 roku wybrany został do Komitetu Wyborczego na powiat gostyński i kolejno był wybierany do tegoż komitetu w latach 1893 i 1898. Z pewnością uczestniczył w polskich kampaniach do sejmu pruskiego i Reichstagu. Nie zachowały się jednak przekazy w tej kwestii. W 1890 roku zorganizował w parafii zbiórkę pieniężną na dotkniętych klęską głodu Galicjan. Czynny były też w kółkach rolniczych – m.in. 9 czerwca 1895 roku, podczas walnego zebrania kółek z okolic Gostynia, wygłosił referat pt. *O Spółce Drenarskiej wielkostrzeleckiej*.

Dłuższy czas chorował na serce. Zmarł w Wielkich Strzelcach 6 grudnia 1898 roku i tam został pochowany.